

sig skyldigt i — jeg har sagt det før og gentager det —, naar det bildte sig ind, at de gamle Hartkornsskatter hvilede paa Landbrugerne, og at det var dem, der betalte dem. Det var det kun delvis, næsten ikke, fordi de havde faaet Vederlag for Grundskatterne paa Grunden, den Gang de erhvervede Ejendommen. Derfor understreger jeg meget stærkt, at ud fra denne Betragtning maa man tage Fremtidens Forhold og Ungdommens Ret til Eksistens med i Betragtning. Ud fra denne Grundanskuelse, som vi bekender os til indenfor vort Parti, kommer man til det Resultat, at man for Fremtidens Skyld ikke maa vedblive at beskatte dansk Ejendom og dansk Grundværdi saa latterlig lavt i Forhold til de Skatteudskrivninger, der ellers foregaar. Der maa ganske sikkert kunne findes Erstatning for øgede Skattebyrder paa Arbejde, Omsætning og Forbrug i en noget højere Ejendomsskat end den, her er foreslået. Man taler gerne om, hvor mange Øre og hvor mange Kroner mere en Skatteborger kommer til at svare efter et Forslag som det her forelagte. Det er fuldt berettiget. Jeg vil gerne føje en anden Betragtning til, og saa vil jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at den Tankegang, som jeg udtrykker, netop raader i store Kredse af den danske Befolkning. Man er gennem et Oplysningsarbejde om Grundskatternes sociale Virkning kommet til at se paa disse Skatteydelse paa en anden Maade, end man ellers ser paa Skatter. I Husmandsforeningerne har vi Gang paa Gang siden 1902 fremsat vort Krav i saa Henseende, vel vidende, at en Skatteomlægning i Retning af Grundskat maaske kunde medføre, at de direkte Ejendomsskatter blev større for os, der har de mindre Jordbrug her i Danmark, men vi vidste tillige og var klare over, at vi blev bedre stillet socialt og økonomisk, hvis en fornuftig Skatteomlægning i Retning af øgede Grundskatter blev gennemført. Vi var fuldkommen klare over, at ved en fornuftig Skatteomlægning drejede det sig ikke alene om, om en Husmand eller Parcellist kom til at betale 1, 2, 3, 5 eller 10 Kr. mere i Skat om Aaret, men det drejede sig om, om han fik Vederlag derfor gennem en Lempelse af Forbrugs-skatterne og derigennem, at hans Børns hele sociale Stilling blev bedre. Jeg er ganske overbevist om, at den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Pinstrup, da de den 11. November, tror jeg, det var, overværede det jydsk Sendemandsmøde, hvor ogsaa dette Spørgs-

maal blev drøftet, fik et meget stærkt Indtryk af, at selv blandt jydsk Husmænd var den Anskuelse udbredt og grundfæstet og den Forstaaelse stærkt levende, og at denne Bedømmelse og Opfattelse af denne Skats sociale Virkning ikke var en tilfældig Stemning, ikke var noget, der alene stod paa Programmet, paa Papiret, for Husmændene, men at de virkelig var sig bevidst, at det var en Sag, der havde Betydning for Fremtiden, for Produktionen, for Eksistensbetingelserne i Fremtiden for det arbejdende Folk. Dette gav sig Udslag i den Diskussion, som jeg hentyder til. Jeg kan derfor kun beklage, at man i det foreliggende Lovforslag er standset ved 1,5 pro mille, thi den sociale Virkning af en Udskrivning af Skat paa Grunden med en saadan Promille vil være umærkelig. Det vilde være Fantasteri at tro, at man kunde spore noget som helst i den af mig antydede Retning ved en Skatteudskrivning som den her foreslaede.

Jeg kunde med Hensyn til Grundskatterne have Lyst til at fremføre endnu en Begrundelse for, at man uden at gøre Uret, uden at bryde noget ned kan gaa til en noget højere Beskatning. En Grundskat vil nemlig ikke nævneværdigt ramme dem, der virkelig arbejder med Grundene og udnytter deres Værdi. Hvem er det, en Grundskyld rammer haardest? Det er dem, der ønsker at indkassere de Grundværdier, der skabes ved Samfundets Vækst og Trivsel, alle dem, der ønsker paa et vist Tidspunkt at springe fra, afhænde deres Grundbesiddelser til andre og saa i den øvrige Del af deres Liv leve af Pengene, af Vederlaget for Fratrædelsen, og inde i Byerne rammer Grundskatterne alle dem, der har sat en Kapital i Jord i Spekulationsøjemed og lader Jorden ligge ganske stille og opsamle Værdi, indtil den bliver udstyknings-tjenlig. For dem, der tager Grundene i Brug, udnytter deres Værdi, gør dem tilgængelige for Bebyggelse, Omsætning, Arbejde og Fortjeneste, som udnytter de Muligheder, Grunden indeholder, for dem vil Grundskatten aldrig blive en Byrde. Det er dette Forhold, man væsentligst skal tage under Overvejelse, naar man skal bestemme, med hvilken Promille man vil gennemføre en Udskrivning af Skat paa Grundværdierne; og tager jeg saaledes alle Ting, der kan tale for og imod, i Betragtning og opvejer dem mod hinanden, baade de nedadgaaende Tider og de Vanskeligheder, man paa visse Omraader altid staar overfor, naar man skal gennemføre